

Temps Ordinari - Cinquè diumenge

[Is 6,1-2a.3-8](#)

[1 Co 15,1-11](#)

[Lc 5,1-11](#)

TRES NARRACIONS VOCACIONALS Finalment, com un avortó, **se m'aparegué fins i tot a mi** (2ª lectura, **1 Co**) **Llegir l'Evangeli** ¡Ai de mi.. no podré parlar! (**Is**) - Finalment, se m'aparegué a mi (**1 Co**) - Aparta't de mi! (**Lc**). **Tres experiències de seducció, de crida i enviament** (de YHWH o de Jesús). La litúrgia ens ofereix enguany **el testimoni de 3 homes** (de l'A i NT), **ben conscients de llurs limitacions i decidits, però, a fer el que el Senyor els hi demani** = 3 homes **vocacionats, cridats pel seu nom i amb profund sentiment del propi pecat**. **TAMBÉ NOSALTRES** ara, a l'Eucaristia, proclamem la santedat divina i confessem la nostra misèria, perdonada i transformada. 1.- **Is.:** grandiosa **teofania de la vocació d'Isaïes**, al Temple de Jerusalem, durant una litúrgia: tremolor davant la **Santedat divina** per la infinita distància que el separa; tanmateix Déu el purifica del seu pecat, de l'egoïsmo i de l'orgull, com a obstacles més grans per a ser fidel a la veu divina: **Aquí em teniu.. envieu-me!**. 2.- **1 Corintis** : Llegim el més antic dels testimonis del NT a propòsit de la Resurrecció de Jesús i, també, el més complet. Imprescindible la referència a les **aparicions del Ressuscitat**, expressades en un gènere literari planer, com és l'epistolar. Realisme d'*alguns viuen encara, d'altres ja són morts*. **Pau** equipara la seva pròpia experiència en el camí de Damasc a aquelles primeres del dia de Pasqua. 3.- **Evangeli de Lluc** : Conté 3 seccions : a) la **predicació de Jesús a la multitud**, de la barca estant de Simó. b) la **Pesca miraculosa al llac** c) La **Vocació: impacte religiós - constatació de la indignitat - crida i seguiment** **H O M I L I A** : Altre cop **3 narracions de vocació**, amb la de Saule (Damasc) i, al bell mig, el text importantíssim de **1 Co**, que ens situa en la qüestió capital per on va el nucli del missatge cristià = misteri de la **Pasqua de Crist**. La **urgència de resposta** s'acreeix pel fet d'una **altra qüestió a l'ombra** = l'aparent **ineficàcia** -que tots creiem constatar- **de la Fe: Mestre, ens hem escarrassat tota la nit, i no hem pescat res**. S'afegeix la consciència d'**indignitat** en Isaïes i en Pere. 1) **En què s'aguanta el missatge? Què em fa singular com a cristià respecte als altres** -iguals, pitjors o millors que nosaltres? - **L'experiència inicial de la FE - Què cal anunciar als qui es troben fora?** = qüestions essencials per a tot creient. **La Fe és** -eminentment- **el Do diví i la conseqüent recepció de l'home sencer**, per la qual SORTINT del nostre horitzó tancat de la mentalitat que ens envolta i de l'habitual possibilitat, ens OBRIM a una Persona i Bona Notícia que ens VE DE FORA tramesa per una **TRADICIÓ** (vull dir que no la trobo dins meu, com alguns desitjarien; també **sorpresa i terratrèmol subjectiu i dialogal amb el Senyor, en adonar-me que M'ESTÀ DESTINADA: Joie, joie, pleurs de joie!** escriuriem amb Blas Pascal, cosida per sempre al nostre *pourpoint* (gipó, jubón) **Us vaig transmetre el mateix ensenyament que jo mateix havia rebut, es a dir, que Crist...a**) Certament el missatge cristià **fa referència a Déu i a tot el que Ell ha fet per nosaltres** a l'A i al NT : **és un missatge EN FAVOR DE L'HOMME i adreçat a l'home** (no pas una curiositat..). b) Cal, però, remarcar que, per sobre de tot, es refereix **al que Déu ha fet en favor de l'home EN JC -a qui despertà del son de la mort-**. Mai el cristianisme dóna missatges *genèrics* sobre l'Amor, la Vida, la Llibertat, o el que sigui, com podria fer-ho una altra qualsevol ideologia humana. Sempre considera aquestes coses **a través del prisma de JC i d'una existència arrelada en la història: -estimar COM Crist estima - alliberament de l'egoïsmo i del mal TAL COM el va viure JC.** c) Aquest Missatge té com a nucli i punts focals la **MORT en una Creu i la RESURRECCIÓ de Jesús, el Crist i, per això, l'èmfasi d'avui recau sobre les APARICIONS**; sens dubte, una tal victòria de Jesús sobre la mort *esperona la nostra esperança*. També és important -i part essencial del missatge- que aquest Jesús que va ressuscitar *hagi estat entregat a la mort pels nostres pecats* : el cristianisme **fora ben un altre, si Jesús hagués mort d'un atac al cor a Cafarnaüm, i al llit, ja que Ell no fou solament un vencedor de la mort, ans VICTORIÓS mitjançant el SOFRIMENT, el FRACÀS, la MALA ACCIÓ DELS HOMES i -en últim terme- PER L'ENTREGA D'ELL MATEIX EN L'AMOR = tot això modifica el panorama cristià de l'existència humana, i el confereix un particularíssim conjunt de valors: Cos ENTREGAT, remarca el celebrant a la Consagració. d) **Segons les Escriptures** : Tampoc, però, *aquest Jesús crucificat i Vivent NO ÉS PAS UN DESCONEGUT*, que irrumpeix sense connexió amb un **dobte passat** : - **d'expectació messiànica** (Profetes) = **CONTINUÏTAT** (segons les Escriptures) **-d'una etapa prèvia i immediatament anterior = el JESÚS DEL MINISTERI PÚBLIC, que passà fent el bé** = paraules, obres, exemple = Misericordiós sense límit i Rebel contra les formes religioses **esgotades: gerres de pedra -buides de vi i fins i tot d'aigua-** de les Noces de Canà i ORIGINAL sempre, **que ens revela com el Pare té una escala de valors diferent de la nostra.** e) Igualment, **transmetre aquest missatge ens diu quelcom sobre AQUELLS QUE EL VAREN ACCEPTAR** -els documents del NT són *documents comunitaris*, elaborats per, i adreçats a una comunitat. El missatge cristià congrega els qui el reben en una comunitat **d'amor** i, d'aquesta manera és interessant que **no diguem**, per ex., que **morí pels meus pecats i ressuscitat per la meua salvació, ans pels nostres pecats i per la nostra justificació = presuposa l'ESGLÉSIA**. 2.- **AQUESTA ESGLÉSIA** -que som **nosaltres- EMPESA PER L'ESPERIT SANT, ens convida a REMAR MAR ENDINS i repeteix aquella experiència de ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res.. PERÒ -ja que vós ho dieu- CALARÉ LES XARXES. Nosaltres som, també, aquells qui -refiats d'aquesta paraula i amb una fe que ens situa MÉS ENLLÀ del que TOQUEN els nostres sentits- CAMINEN en l'acceptació de les regles de joc del Mestre. Sense aquesta profunda **experiència del CAMINAR, confiats en Aquell que ha vençut, tampoc no hi hauria originalitat cristiana, doncs és CAMINANT com VERIFIQUEM l'encert de la proposta del Senyor i l'autenticitat de la condició de deixeble.******

ETIQUETES

RESURECCIÓ MORT FE CRIDA VOCACIÓ COMUNITAT